

(CD-89) ૫ - ગઝલ - મૂરખ શ્રેષ્ઠોનું

મૂરખ શ્રેષ્ઠોનું અપલખણ, અદેખાં-બુધ્ધિ-ઈર્ષ્યાન્નિ,
સજન તો માત્ર ગુણ-ગ્રાહક, પ્રસંશે પુષ્ટે-પ્રેમાબ્ધિ.

જગત શબ્દાંતની તે પાર, વીચરતાં સમકીતી અવગાઢ
ઊતારે જ્ઞાનથી ભવપાર, અહો અક્રમ સ્વરૂપ સમાધ.

મળે છે દેશના જ્ઞાનાર્ક, બને છે કવીતમાં રેકર્ડ
નથી ઊપદેશે કર્તા 'હું', સીધી છે વાણીની રેકર્ડ.

પૂરણ જે થાય પ્રાકૃતિક, ગલન તેનું છે જ્યાં નીશ્રીત
પછી કર્તા રહે ક્યાંથી ? સ્વભાવે મોક્ષ સાંસ્કૃતીક

અમે ગાયું, તમે ગાશો, સ્વયંભુ જ્ઞાનમાં રહેશો
મહેનત હોય અજ્ઞાને, કીયા સૌ જ્ઞાનથી કરશો.

જૂઓ મોટરને ચાલવવા, જરૂર છે તેલ-પેટ્રોલની
તો મોટર પણ છે અ-કર્તા, 'ચલાવું હું' જ, એ હોળી

શરીરનાં તંત્રને પોષક, છ તત્વો મૂળથી વીતરાગ
અહમ કર્તા-તણાં ભાવે, છે ભ્રાંતી તેથી જગ-બેસ્વાદ.

અબાધ્ય પામવા બાધા, પ્રતીષ્ઠિત આત્મને પીડા
શરીરથી શોધે આત્માને, મૂઢાત્મા દેહી-પંખીડાં.

જો કર્તા હોત પોતે તો, મરણને આપણે ટાળત
સુખોને ચાહનારા સૌ, દુઃખોને કોણ આમંત્રત?

વ્યવસ્થીત શક્તિની સત્તા, હીસાબે ન્યાયી ને ચોક્કસ
સમજવી દંડ ને બક્ષીશ, નીમીત્તમાં રાખવો ના ડંશ.

ભૂલો છે, તેથી દંડે છે, પ્રયોગે ગાઢ પરમાણું
તકલ્લાદી પે માલિકી, અ-પાયક ચોરીનું નાંણું

અવીનાભાવે જો, જાણી, અવસ્થા માત્ર છે નશ્વર
ન કીંમત આંકવી ક્યાં વે, સહુમાં ભાળવાં ઈશ્વર.

